

Joh. 10:1-10, 3:e sönd i påsktiden 1:a årg. 150419

I kapitlet innan så botar Jesus en man som har varit blind sedan födseln. Och det uppstår massor av frågor. Vem var det som gjorde det? Hur det har gått till? Och varifrån fick han makten att kunna göra det?

Fariséerna blir milt sagt skeptiska och förhör mannen inte bara en gång utan två, man frågar också ut hans föräldrar.

I slutet av episoden träffar Jesus mannen tillsammans med några av fariséerna. Och det förs en kort diskussion om vem är det egentligen som är blind.

Vår text kommer som en fortsättning på det. Det är alltså till sina motståndare som Jesus berättar om fåren och herden.

Joh. 10:1-10

Det är en skarp kontrast Jesus målar upp. Den mellan sig själv som den gode herden och de andra, - "tjuvarna och rövarna", de som tar sig in genom att klättra över inhägnaden. Dom som kommer för att stjäla, slakta och döda.

Tjuvarna och rövarna, - men vilka är de, och vad ska vi tänka om dom? Jag tänker att det är det de som vill åt oss på något sätt. De som vill åt våra liv på något sätt. För att förminska oss eller för att utnyttja oss som människor. Skepnaderna tror jag är många.

Och jag kan inte låta bli att tänka på alla dom som vill splittra oss, som vill splittra oss som mänsklighet. Dom som vill beröva oss på känslan av att få vara ett, att få höra ihop. Alla som menar att det finns vi och dom.

Det finns vi som är rätt, -och det finns dom som är fel. Vi som har rätt hudfärg, vi som har rätt tro, vi som har rätt läggning, vi som ...

Jag har mött det ofta under mina senaste månader i Palestina, men det finns så mycket av det här hemma också. Det verkar finnas så många skäl att säga, du hör inte hemma hos oss, du hör inte hemma i det här landet.

Och inte bara i det här landet. Nu har vi i svensk kristenhet också hamnat i debatten, om vilka som hör hemma i himlen. 22 pastorer menar på allvar i en debattartikel att homosexuella inte kommer att få ta del av den himmelska glädjen. Det knyter sig i magen på mig.

Vad har dessa pastorer för bibel?

Vad har dom för bild av Gud?

När blev kärlek en synd?

Alla måste inte tänka lika, det är inte det jag säger. Men hur kan man ta på sig ansvaret, hur kan man ta på sig rätten ...

Jag har, kanske i min enfald, alltid trott att Guds kärlek är oändlig.

Nej det finns så många som vill skapa ett vi och ett dom. Som vill beröva oss människor på känslan av att höra ihop. Som själ någons rätt att få finnas bland andra.

Men det finns också en annan kraft i den här världen. Det är ju därför vi sitter här idag. Det finns en Guds son, ett Guds ansikte i den här världen. Han kallar sig själv för den gode herden. Och i motsats till den som kommer för att begränsa våra liv. för att stjäla våra liv på innehåll, så säger han att "jag har kommit för att de ska ha liv, och liv i överflöd." Vilken skillnad mot den som vill något annat, "jag har kommit för att de ska ha liv, och liv i överflöd."...

Den gode herden, Guds son, Guds ansikte i den här världen. Livet ska inte krympas, det ska bli större säger han. Ni ska inte förminskas, ni ska vara hela

Men varför är det inte så. Varför känner vi människor inte igen rösten? Varför finns det så många ledare i den här världen, inte minst kristna och som texten säger, också verkar klättra in över muren. Ledare som trycker ner och som kuvar oss. Som hetsar oss människor emot varandra, som säger att det finns vi och det finns dom. Dom andra, dom som inte är som vi... fel färg, fel tro, fel kön, fel läggning...

Och vi, vi som vill följa honom. Vi som söker och ber. Vi som längtar... varför har vi, varför har jag, ibland så förbått svårt att höra, att se,...

Det står att vi ska känna igen hans röst. Men varför finns det liksom så mycket som står i vägen, oron som gnager, bruset från tillvaron, rädslan att förändras...

Och i Bergspredikan kan vi läsa. Älska era fiender säger han, och be för dem som vill er illa. Om någon vill ha din skjorta så ge honom din mantel också. Om någon vill att du ska gå med en mil, -så gå två.

Det finns ingen annan väg menar han, det finns ingen annan väg...

Nej så handlar då kanske inte den här texten om att omgärda den rätta tron, den rätta läran med ett stängsel. Så handlar det kanske inte om hur en liten skara troende ska kunna finna sin trygghet.

Kanske är det människorna han menar, kanske är det mänskligheten han talar om. Jesus är Herre, inte bara över församlingen tänker jag, utan över hela den här världen.

Att höra honom är vägen till liv. Att följa honom är vägen till överlevnad för den här världen.

"Du skall älska Herren, din Gud, säger han vid ett annat tillfälle, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv..."

Nej rösten är tydlig, den borde inte vara så svår att höra och känna igen. Vi vet

egentligen ganska klart vad han säger.

Att älska Gud, det är att älska livet. Att älska Gud, det är att älska andra och kanske det svåraste, att älska sig själv. Och gör man det, försöker älska, då behöver man inte klättra vare sig över stängsel eller andra människor. Gör man det, försöker älska, då behöver man inte använda sig av vare sig knytnävar eller hårda ord.

Då behöver man inte i rädsla längre säga, -dom andra, -dom som inte är som vi... Jesus är herde, inte bara över församlingen, utan över hela den här världen.

Visst är det ofta svårt att se att det skulle vara så. Men därmed inte sagt att det inte skulle vara sant för det. Jesus har dött i kärlek till den här världen.

Och i kärlek till samma värld, har Gud låtit honom uppstå. Och sen den dagen brukar jag tänka, sen dagen är den här skapelsen kristusmärkt.

Allt är inte frid och fröjd för det, det vet vi alla. Det finns många galenpannor som går fria i den här världen. Det finns mycket rädsla och det finns mycket hat.

Men det finns också någonting annat mina vänner, det finns också någon annat.

Och vår möjlighet, och därför också vår uppgift. Det är att lyssna på honom och att följa honom. Inte bara som kristna, utan också som mänsklighet.

Det kan hända att det blir en uppoffrande väg, att det blir en jobbig väg. Men är inte livet både allvarligt och för härligt för att läggas i händerna på politiker och makthavare.

"Jag har en dröm!" Sa Martin Luther King en gång. "Jag har en dröm!..." att jag trots dagens och morgondagens svårigheter, har en dröm."